

Vo dovolený. Ponejvíc v pátek ale.

To jsme se s Brtníkem rozhodli, že.....NEBUDEME DĚLAT VŮBEC NIC, ALE NIC. FAKT NIC.

Dali jsme si enem snídání a po ní jsme se hezky šupky dupky vrátili do postele. Ohaříky vytáhnul před snídání ven Brtník - jakožto ten skřivan, kterej furt musí ráno vstávat - i kdyby na chleba nebylo ☐ , tak von si prostě nepoleží a nepoleží, ale posléze mě kupodivu fakty poslechnul. Vypadal dost jetej po těch všech stavebních maratonech vč. řádění na zahradě na chalupě. A taky byl. Proto tudíž i poslechnul.

A dovopravdy pod tu duchnu zajel. Pustili jsme si tydlevízi, že u ní jako budem hnit a spát. A páč tam nic pro nás vhodnýho nebylo, došlo na červený tlačítko. A tam se udělala nabídka a v ní byl pořad s názven Do divočiny. Tak jsme to zkusili. Ponejprv jsem - přiznám se, páč jsem ten kritik - měla takovej přisnej náhled. Ale to jen pro ten první díl, který paradoxně byl posledním, který se zrovinka vysílal. Když jsme to pak pustili od prvního dílu, velmi rychle jsem svoje rychlý soudy přehodnotila. Ten mladš - neboli Prokop Pithart - , který má ambice změnit vztah /a doufám, že hlavně mladých/ Čechů k naší přírodě, má můj velkej obdiv. Protože to za prvé staví tak, aby to opravdu mladý lidi zaujalo - ale není to právě vůbec nic povrchního - a za druhé, toho ví.....zatraceně hodně moc a je vidět, že to ví, ne že si to právě načetl ze scénáře.

S Prokopem Do divočiny. Mladík s ambicemi změnit vztah Čechů k přírodě

Opravdu vřele doporučuju, v tomhle případě si fakt televizně pomlsáte . Na spaní tedy téměř nedošlo a shlédli jsme šécky momentálně dostupný díly a těšíme se na další.

Naše tělo se už ale těšilo po určitý době na jídlo a tak jsem navrhla, že si na něj někam dojedeme. A dáme si kávičku. A pro tentokrát zkusíme pak najít ešivá by nebyla nějaká dobrá kafárna v Rakovníku. V Žatci už to máme zmáklý, tak co se nepodívat tady. A v duchu jsem si udělala plán, že řídit budu JÁÁÁÁÁ!

Když jsme došli k autu, Brtnika jsem odsunula na sedadlo spolujezdce a jako ten profík si sedla za volant. Vnitřní nastavení bylo supr, vůbec jsem neštrézovala a na jízdu se těšila. A to jsem jela někam, kde jsem ešče nikdá nebyla. Abych se naladila ešče víc, vzala jsem to pěkně spodem údolíčkem, kudy jsem tudle jela pro ty vajíčka. Je tam opravdu krásně a Brtnik to tady má rád. Tak ať se může jednou kochat do plnejch a nemusí u toho točit volantem.

Helejte a tak pěkně mi to jelo!! Dojela jsem až k sousednímu městečku, kde jsem vzorně vplula na kruhák /aby taky ne, provoz tu moc velkej néjni/ a z něj se o kousek dál pak připojila na dálnici. Tadaááá, ten kousek nový dálnice jsme prosvištěli natotata a už jsem zasejc sjížděla mezi vesnice. To bylo! ☐☐ Dávala jsem pozóra, dodržovala šécky pravidla silničního provozu a opravdu si to užívala. Aji v tom Rakovníku. Sem nezmatkovala helejte vůbec! Zapárkovali jsme - co záparkovali!!! Já, já sem zapárkovala!! ☐ - v boční uličce a šli směr náměstíčko.

To bylo takový vymřelý. Překvapivě. Na to že byl pátek odpoledne??? Jasně, je svátek, ale... tím spíš by tyhle věci čekal člověk otevřený. Hm. No tak kam půjdeme na ten oběd? Oko mi padlo na nápis U Černého orla. Tak to zkusíme tam? A dobře jsme udělali. Vyšel z toho výbornej velmi pozdní oběd s milou obsluhou a na závěr příjemnej pokec s paní vrchní.

Tááák a teď si dáme nějakou dobrou kávičku. Jo?? Jo??? Tak leda prtky, vážení. Jak jsem psala, bylo to takový vymřelý, nikde nebylo otevřeno, i do telefóna jsem potupně nakoukla aaaa prt. Kavárna otevřená žádná. Tak jsme zapluli do něčeho nejbližšího, co se krom restaurace tvářilo i jako kavárna, ale..... popravdě nebyl to dobrej nápad ☐ .

To kafe měli otevřený nejspíš už pár let a chutnalo to jako lógrovej standard za komančů ☐ . Byla to zkrátka pěkně hnusná kávička. Nu není každej den posvícení. Tak halt jedem domů a.....řííídit budu zasejc jáááááá. A musím si tu cestu pochválit. Opět jsem si to točení volantem užila a byla to příjemná cesta. Doma jsem popadla rozradostněný ohaříky, který se i tvářili, že by si vystačili s prostorem zahrady. Tak moc jsem je ale nechtěla nechat flákat a šli jsme se cournout na chvíli kousek za Domeček. Evidentně byli ale rádi, že pro dnešní den se lenoší. A tak.....jsme v tom šli hodně rychle pokračovat. Zasloužili jsme si to všící.